

ne. 141

Capdepera i Cala Rajada

maig 1.993.

Setmana Santa a Capdepera.

PORTALET

Cap Vermell.

MAIG 1.993.

Ne. 141.

Bolletí de l'Obra Cultural Balear.

Capdepera i Cala Rajada.

L'hem fet:

Joan Rai.
Pep Terrassa.
Ma. Antònia Gomis.
Jaume Fuster.
Paco Galià.
Sebastià Ferrer.
Biel Torres.
Joan Espiritusanto.
Miquel Ferragut.
Llucià Sirer.
Isidor Rodríguez.
Andreu Genovart.
Jordi Caldentey

Dipòsit legal 1197/80.

Imprimeix:

Apostol i Civilitzador .
(Petra).

Els col.laboradors d'aquesta
revista, expressen la seva
opinió als articles firmats.

Cap Vermell.

Apartat de correus, 69.

Capdepera.

Estam immersos en plena crisi, aquesta maleïda crisi estructural que la gent d'a peu no sabem a què obeeix i que ens sona a invent de la gent que maneja els grans capitals. Sigui com sigui, però, a tots ens afecta i més que a ningú, segons es desprèn de les informacions que circulen al nostre Ajuntament. L'augment de recaptació, ja en vigor o prevista (IAE, Imposts especials, explotació de platges, nous valors cadastrals, etc...) no semblen suficients per pal·liar la disminució d'entrades com a conseqüència, fonamentalment, de la recessió inversora en béns immobles.

Segurament, l'equip de govern està duent a terme mesures de tot tipus per tal d'equilibrar la situació, mesures que volem creure enfocades a totes les àrees municipals. El què passa és que, des de la nostra perspectiva, sembla que és l'Àrea Socio-cultural l'única responsable del desequilibri existent, tota vegada que aquest departament està en vies de desaparició. La reducció de personal contractat afecta a l'Escola d'Adults, Escola de Música, Escola Esportiva, etc. Si les nostres informacions no són falses, solament Pere Cortada i Teresa Flaquer, per la seva condició de funcionaris, quedaran de l'actual equip. Una mirada a les altres seccions i departaments de personal de l'Ajuntament no es tradueix en un desmantellament de paregudes - ni aproximades - característiques.

La temptació dels nostres governants locals - i de tots els governants del món - quan les coses vénen mal donades, és, primer que res, reduir les despeses culturals i socials. Com si això fossin poc menys que luxes dels que es pot prescindir alegrement. I ja veurem quines festes tendrem, si és que se'n fan !

En circumstàncies com aquestes, sempre s'apela a la imaginació i a la col·laboració del poble, per tal de suplir les mancances derivades de la reducció de pressupost. També nosaltres ens hi sumam, a aquesta cridada. No sempre ho solucionem tot, els doblers. Però és al propi Ajuntament a qui exigim, el primer, que en faci una demostració d'imaginació i que es posi al davant per tal que aquesta crisi, aquesta maleïda crisi, es noti el menys possible. I que, especialment en matèria socio-cultural, aquest poble no faci ni una passa enrera. Faroles i asfalt, sí, però no a despit d'anar convertint-nos en ciutadans un poc més ensopits cada dia, un xic més idiotitzats, una mica més beneïts.

SETMANA SANTA. No hi ha dubte que les celebracions de la Setmana Santa, d'uns anys a aquesta part, han revifat espectacularment, tant a Capdepera com a Cala Rajada. I molt especialment les processons, amb presència de passos nous, ornaments espectaculars, augment de penitents, etc.

Deixam aquí constància d'aquests nous aires que bufen per les nostres esglésies, per bé que més que nous semblen els vells aires de sempre, d'una religiositat que troba en les manifestacions públiques, i fins i tot ostentoses, bona part del seu sentit.

A manca de conviccions més profundes, enmig d'una greu crisi de valors, alguns sectors del catolicisme semblen optar per una tornada al cop d'efecte, a la teatralització, al ritual, com a fórmula per recuperar adeptes. Les propostes de compromís personal del Concili Vaticà II semblen molt enfors.

BRIDAS. Amb aquest nom s'ha creat una nova associació de bars, restaurants i discoteques, que compta amb uns 40 membres fundadors, xifra segons els dirigents, molt acceptable. Entre d'altres, els objectius de l'associació són la defensa dels empresaris del sector en temes jurídics, fiscals i econòmics, lluita contra la competència deslleial, unificació de preus mínims (que no màxims) per zones, negociar preus amb els distribuïdors i, a la llarga, crear una cooperativa pròpia.

Amb aquesta iniciativa volen posar un poc d'ordre a l'excessiva i dispar oferta d'aquests serveis (es calculen 320 locals d'aquestes característiques al municipi). Tomeu Pellicer és el seu primer president.

DIADA DE L'ANGEL. A Cala Agulla un any més es celebrà de forma espontània aquesta diada, amb un bon ambient i nombroses colles de joves, que prenen el sol o jugaven a la platja, i grups de gent manco jove que feia paelles, torrades o menjava els cocarrois o panades. Els més atrevits provaren de fer el primer bany de la temporada.

DEPURADORES. No, no és que torni anar malament...encara no! però l'Ajuntament segueix amb gestions perquè l'IBASAN (Institut Balear de Sanejament) es faci càrrec de les depuradores del municipi, incloent el dèficit de 81 milions de les inversions i arrendaments fets. Si s'arriba a s'acord - poc probable - l'Ajuntament pot veure com minva el seu deute. El motiu per no rebre les obres és que l'IBASAN tampoc té doblers.

CARRETERES. La carretera de Son Servera a Capdepera està a punt per ésser asfaltada després de varis mesos d'estar pràcticament intransitable. Seria convenient que Ferroviaria, empresa constructora del projecte, acabi l'asfaltat abans de que comenci la temporada turística, quan el tràfic augmenta considerablement.

El dia 28 d'abril el president de la CA, Gabriel Canyelles, visità el túnel del Coll des Vidriers, acompanyat dels batles de Son Servera i Capdepera, dinamitant el darrer bocí que separava els dos costats de la perforació.

El projecte preveu reformar 10,9 km., amb una amplària de 7 metres i voravies d'un metre., a més del vistós túnel, i dos ponts. El pressupost és de 697,5 milions.

ONCE. Tocà una altra vegada a Capdepera, concretament al local social del Club de la Tercera Edat "Ca nostra". Diuen que foren 50 milions ben repartits. Enhorabona als afortunats.

CONCERT. Les corals de Son Servera, S'Alzinar i L'Orfeó artanenc organitzaren un concert a l'església de Cala Rajada de música sacra, amb un ampli i variat repertori. L'auditori pogué gaudir de l'interpretació conjunta del 2on moviment de la 9na simfonia d'Antolin Dvorak "Del nou món". La Coral S'alzinar participà també en la representació de "La passió" a Manacor, juntament amb altres agrupacions musicals de la comarca.

PUBLICACIÓ. "Els estudis a la Comarca de Llevant" és el títol d'una publicació elaborada pels serveis educatius dels Ajuntaments d'Artà, S. Llorenç, Son Servera, Manacor i Capdepera, patrocinat per la Conselleria d'Educació. Aquest exhaustiu i acurat document orientatiu pels

alumnes de 8è, pot ser una bona guia per orientar als joves davant el canviant sistema educatiu. Es reparteix gratuïtament.

ADULTS. Dia 30 d'Abril tingué lloc la inauguració de l'exposició de l'Escola d'Adults a la sala d'Exposicions habilitada a la Costa d'En Capet.

Originals obres de tall i confecció i brodat competeixen en bellesa i delicadesa, i són una bona mostra del que es pot fer durant l'hivern amb un poc de paciència i bon gust. Si els cursos es fan l'any vinent.. animau-vos a participar-hi !

ACLARACIÓ. Un lector ens informa que amb data 21.04.92 l'Ajuntament aprovà la proposta d'un grup de veïnats d'anomenar el tram de la carretera de les coves des del km,5,8 a 10,5 com "Avinguda del Cap Vermell". Així mateix també demanaven la seva senyalització i que fós inclosa als mapes turístics, cosa que encara no s'ha fet.

SETMANA DEL LLIBRE. A les escoles es celebrà amb les converses dels escriptors del municipi i els alumnes, que prepararen entrevistes i treballaren les seves obres. Els col.laboradors habituals de Cap Vermell, Jaume Fuster, Joan Rai i Sebastià Ferrer "maleter" foren els qui participaren de l'activitat.

D'Altra banda, a la biblioteca municipal de "S'Auba" dia 22 d'abril, na Caterina Conta-contes aconseguí que els més menuts visquessin una estona de fantasia. Un nombrós públic infantil participà activament de l'acte. L'endemà a la mateixa biblioteca hi hagué una exposició de novetats editorials. Les llibreries oferiren als seus clients un 10% de descompte en les compres de llibres.

PLATGES IDOBLERS. La concessió de l'explotació de les platges a Maria Siquier, després del concurs públic, ha esta el tema del mes i ha provocat un agre debat entre l'associació de veïnats "es Faralló" i l'ajuntament, personificat en Antoni Muntaner. A la secció **pes cap que crema** hi trobareu més informació.

CAMPANYA 0,7 % La revista Cap Vermell, preveu que al seu proper pressupost hi haurà una partida dedicada a la campanya 0.7 % per finançar projectes al països més

pobres. És una xifra ridícula però no volem deixar d'aportar el nostre granet d'arena. Confiam que tots els lectors recolzaran aquesta iniciativa i, a la vegada convidam a totes les associacions i grups del municipi a afegir-se'n a l'iniciativa.

IBI. L'Ajuntament ha aprovat la reforma i actualització del cadastre, aplicant els nous barems d'aquest impost.

Sembla que aviat començaran les lamentacions : es preveu una puja mitjana d'un 200 %, i no perquè augmenti el percentatge, sinó per l'increment de la base impositiva. Així tots els ajuntaments veuran com augmenta el seu pressupost i els ciutadans com s'incrementa la càrrega fiscal. Pel proper número intentarem fer un petit estudi de la variació a Capdepera.

PISCINA. La font situada a la "rotonda" del carrer l'Agulla és senzillament lletja. D'altra banda, la reforma, des d'aquesta plaça al carrer Elionor Servera, no és tal. S'han limitat a asfaltar i reparar qualche desperfecte, les voravies no han estat modificades i segueixen com abans (a zones molt amples i altres massa estretes). Això si ben bermelles.

A la zona dels hotels sembla que cuidaran més l'imatge.

6-1. No és el resultat d'un partit de fútbol sinó el resultat de l'accident del passat dia 3 de maig al bunyol de l'autovia Joan Carles I. Hi havia 6 paumeres grosses i ara en queden 5, una manco. Afortunadament la topada no tingué conseqüències greus.

Les nafrades a aquest indret no minven, i això que la guàrdia civil sols situar-se a prop i està prou senyalitzat.

SES ROTGES. Al suplement del prestigiós diari nacional EL PAIS, dedicat a l'hostaleria i la restauració, surt el mencionat restaurant de Cala Rajada. Nosaltres en trobam a faltar d'altres...

PROU D'IMPOSTS CAP A MADRID !

Amb aquest lema els Nacionalistes de Mallorca hem iniciat una campanya de denúncia i conscienciació ciutadana sobre el que consideram una espoliació fiscal que pateixen les Illes Balears. A la vegada volem donar a conèixer les repercussions del Pacte Autonòmic, firmat a Madrid pels senyors González i Aznar, que condemna les nostres illes a una autonomia de tercera: no assolirem competències importants que ja tenen les autonomies plenes en matèria de sanitat i seguretat social, hisenda, ordre públic, planificació econòmica, administració local, justícia... mentre que l'educació, bàsica per normalitzar l'ús del nostre idioma, no es començarà a transferir fins l'any 1996.

Però, a més a més, sense recursos econòmics no hi pot haver veritable autonomia política, i s'ha de dir que la participació en els ingressos de l'estat és discriminatòria per a Balears. L'actual sistema de finançament estableix que les Comunitats Autònomes d'igual nivell de competències com la nostra es finançaran amb 27.730 ptes/habitant, mentre que les Illes Balears ho han de fer amb 23.730 ptes/habitant. Amb la particularitat que aquest càlcul està fet amb el cens de 1988, que aquí era de 60.000 persones menys, i sense comptar la població turística que utilitza uns serveis públics.

Un altre front de finançament són els fons de la Comunitat Europea que suposen una mitja de 7.488 ptes/habitant a tot l'Estat Espanyol, mentre que a Balears sols ens toquen 728 ptes/habitant.

han descendit un 17% suposant que aquí només s'ha invertit el 35% de la mitja estatal. Naturalment aquesta és l'explicació del dèficit de serveis públics bàsics com la sanitat, transport, educació...

Pel que fa a la tributació, en això sí que som uns dels primers. Paagam una mitja de 333.587 ptes/habitant, només superats per Catalunya.

El resultat de tots aquests factors és la balança fiscal (diferència entre el que pagam i el que rebem), estimada per la Conselleria d'Economia i Hisenda en 91.650 milions negativa per a Balears l'any 1.990.

Naturalment no oblidam que som la comunitat autònoma de renda per càpita més elevada, i que per tant hem de ser solidaris amb els més necessitats i pagar segons les nostres possibilitats. Però això no significa renunciar als mateixos serveis públics que tenen les altres comunitats, entre altres coses perquè aquí una part important de la població no pot pagar els serveis privats. No podem oblidar que, malgrat la renda per càpita elevada, els sous mitjos de Balears són els quarts més baixos de l'Estat. O que actualment hi ha més de 50.000 persones aturades. O que des de l'any 1991 estan tancant dues petites empreses cada any.

Vivim una situació econòmica molt delicada a la qual hem de fer front. No podem consentir per més temps aquesta veritable espoliació econòmica que patim, ni resignar-nos per a sempre a ser una autonomia de tercera. Per això és vital superar la dependència política i econòmica del centre i està més justificat que mai el crit de: Prou d'imposts cap a Madrid!.

Pere Sampol Mas.

Diputat, PSM-Nacionalistes de Mallorca.

La redistribució de recursos entre les comunitats autònomes és el Fons de Compensació Interterritorial, del qual les Illes Balears n'estan excloses des de l'any 1989, i a les deu comunitats que el reben les suposa 8.700 ptes/habitant.

Sumant totes les transferències estatals i comunitàries, i sense comptar els tributs transferits, les Illes Balears reben 6.998 ptes/habitant anuals, mentre que la resta de comunitats autònomes d'igual nivell de competències reben una mitja de 29.515 ptes/habitant.

Apart del finançament de la nostra autonomia, hem de valorar les inversions estatals a Balears: del 1983 al 1990

ritori:

Jeroni Saiz i Gomila.

CAPDEPERA AL PARLAMENT BALEAR

D. Jeroni Saiz i Gomila conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, contestà així al diputat Mateu Morro, a la seva pregunta relativa a l'extracció de terra aprop del Torrent de Canyamel per acondicionament del camp de golf. (BOPIB, 23 març 1993)

Aquesta conselleria no tenia coneixement d'extracció de terres en el torrent de Canyamel amb destí al condicionament d'un camp de golf. Ordenada la corresponent inspecció, no s'ha pogut comprovar que les extraccions de terra afectin l'ANEI núm. 16, sinó que es realitzaven a l'exterior de la paret que la delimita. Es desconeix si aquesta actuació tenia el permís de la Conselleria d'Agricultura i la llicència municipal corresponent.

Palma, 25 de gener del 1993.

El Conseller d'Obres Públiques i ordenació del Ter-

ES MAGRE D'ES CASTELL (2)

Després de tot aquell enderivell el Rei feu empresonar es Magre d'es Castell a una fortalesa molt vella que tenia a Ciutadella i, així, allà aïllat, es Governador de s'illa s'encuidaria de que estigués sense beure vi ni fer desastres.

A Ciutadella encara no sabien fer vi, i només en bevien es Governador i sa seva dona, per Nadal i sa nit de sant Joan, d'es que els enviava el Rei des de Mallorca.

Quan va haver passat prop d'un any Madó Cama Gruixada ja l'enyorva, i molt que l'enyorava i, com que l'estimava tant... i pensava que estava tota sola sense ningú que li embrutàs sa casa, ni sa roba, sense ningú que li cridàs o la renyàs... Quan tornarà aquell Magret meu... ?, ai ! Vicentet si tornaves, quina alegria no em donaries... , així jo, al manco, m'aprimaria una mica i no estaria tan tota sola.

Perquè heu de creure i pensar que d'ençà que es Magre era a presó, aquella dona seva, no només tenia ses carnes gruixades, ara tot es seu cos era com una bota de greix, de sa poca feina que tenia.

Mentrestant no s'aturava de pensar..., si al manco tengués es meu fideuï..., si al manco cada vespre pogués tenir aquell cosset magre, encara que fos amb un poc d'olor a vi..., d'aquesta manera no s'aturava de pensar en so seu home de ganes que tenia que tornàs a viure amb ella en es Castell. encara que la maltractàs. Ella mai no s'havia queixat. Ella estimava molt en Vicenç, a més, es seu home no era dolent, encara que tengués sa tara d'engatar-se i, una vegada gat, ja no sabia què feia i, quasi sempre, rebia sa seva dona.

Com que sabia que era de bon cor, pensava que a Ciutadella s'hauria aturat de beure, i com s'acostava sant Bartomeu i, el Rei, cada any, per aquestes festes, feia amollar es dos presoners que durant l'any havien estat es més bons allots,

na Cama Gruixada no s'ho pensà dues vegades i li enfilà cap a ca el Rei per demanar clemència per as seu home.

El Rei va escoltar Madó Cama Gruixada, amb aquella cara de bona dona que feia, i li va dir "anau tranquil·la a ca vostra, que jo me'n cuidaré, ja vurem què es pot fer perquè aixó s'arregli". L'endemà matí, el Rei, lo primer que va fer va esser agafar en Ligeró, que era un d'es coloms missatgers més ràpids que hi havia, i l'envià an es Governador de Ciutadella per saber quin era es pres que havia fet més bonda, perquè essent aprop ses festes de sant Bartomeu tocava amollar-ne un.

Es Governador no va haver de pensar masa per saber quin pres era es que havia d'amollar, i envià en Ràpid amb es missatge que l'endemà matí, amb una barca de vela i dos remes, en trencar es dia, partiria cap a Mallorca es Magre d'es Castell.

A s'horabaixa guaità es Rei per sa finestra per veure quin temps feia i, mirant mirant, va veure un colom amb un paper a dins s'anella, devallà com unllamp as pati per agafar es colom i llegir es missatge d'es Governador de Ciutadella que li comunicava que en Vicenç Primelis havia emblanquinat tota sa presó, per dedins i per defora. havia arreglat ses goteres, que n'hi havia tantes que quan plovia fins i tot dormien amb es paraigues estès per no banyar-se, que havia fet un trispol nou i tapat es forats de rata, amb una paraula que mentre ets altres presoners badaven ell treballava. I que es vi no l'havia tastat, i tampoc es gin, d'es qual per Ciutadella en tenen a voler. Es Governador estava tan content d'ell que tenia un disgust de veure que havia d'amollar-lo i que no el tendria pus amb ell, però ara, que ja mig l'estimava, també pensava que es Magre d'es Castell s'havia guanyat es tornar a ca seva.

Llegit es missatge, el Rei quedà més satisfet que un al.lot amb un caramel, en veure que es seu vassall que anava per mal camí, havia canviat de cap a peus. Tot arreglat, el Rei, no se'n cuidà més i només pensà en ses pescades de serrans.

L'endemà matí, el Rei s'aixecà amb fosca negre i el cel estrellat, pegà bot d'es llit i en trencar es dia ja era dins Na Llòbriga. Tregueren sa barca de s'escar, la tiraren a la mar, es dos criats mariners se posaren as remes i cap a sa pesquera del Rei sa dit, rema qui rema i rema qui te rema, amb el Rei en es timó.

Quan feia més d'una hora que remaven es criats digueren que s'aturaven, que estaven cansats..."i tanmateix s'aigua de per aquí és com s'aigua de per allà i, a noltros mos pareix que ja som a sa pesquera". En veure sa barca aturada, el Rei va creura que eren a lloc, va treure es volantí i se posà a pescar.

Tres lectores de CAP VERMELL,
tres gràcies,
assejant passes de dança
en vistes a les properes eleccions.

SONS I RENOUS

Petit homenatge a Frederic Mompou

per M. Antònia Gomis Ferrer

Aquest any es commemora dins el món de l'art el centenari del naixement del que és considerat un dels més grans pintors espanyols, **Joan Miró**. Tota una sèrie d'actes culturals i socials es realitzen al llarg d'aquest any amb motiu d'aquesta celebració.

A la vegada, el món musical celebra un altre centenari, el del naixement del músic català, compositor i pianista, **Frederic Mompou**.

Concerts, conferències sobre el seu estil musical i la seva personalitat, cursos d'aproximació a l'artista o d'interpretació de la seva obra musical estan programats a Catalunya i, supòs també, a altres llocs.

És molt difícil glossar amb poques paraules aquest personatge i la seva obra. Aquesta, personalíssima, té un caràcter intimista i líric a la vegada que inclou un profund misticisme musical. Prova d'això i prou conegudes són les seves obres per a piano, "*Música callada*", "*Impressions íntimes*", "*Suburbis*", "*Cançons i danses*", "*Festes llunyanes*", etc., per a guitarra, per a cor i les seves cançons o el tema orquestral "*Variacions d'un tema de Chopin*".

Però crec que el millor homenatge, el millor "*petit homenatge a Mompou*", el pot fer el músic contemporani i amic personal seu, **Xavier Montsalvatge**. Aquestes són les seves paraules.

La vida de Mompou, la vida callada de Frederic Mompou és va extingir el 30 de juny de 1987. Dos dies abans el vaig veure al llit, pallid, incapaç de parlar, però no d'aixecar una mica la veu per acomiadar-se'm amb lleu somriure.

Què quedarà de la música de Mompou? Tot. Des de les primeres peces pianístiques de la seva adolescència fins

a les últimes pàgines, on els pentagrames guardaran les notes per a un destí que no coneixem, apuntades amb la seva fina calligrafia que feia pensar en els minuciosos signes d'un gravat japonès com a embrions del que va ser el seu estil i reflexos evanescents del seu esperit.

Continuarem escoltant molt sovint les seves "Cançons i danses", els "Suburbis", "El combat del somni", "El cantar del alma" i tantes i tantes pàgines famoses eternament màgiques. Però la ressonància pròxima o llunyana de la "Música callada" estarà sempre present amb la seva recòndita emoció.

CONVERSA amb... TONI PRATS

*-Comencem pel principi.
Parla'ns dels teus inicis com a
futbolista.*

-Vaig començar als deu anys. Feren una pre-selecció per jugar, la temporada següent, amb els alevins de l'Escolar. Erem 20 o 25 al.lots els qui, dos o tres dies per setmana, anàvem a entrenar amb en Guillem Danús. Hi vaig jugar, amb l'Escolar, fins als 14 anys, tres temporades a la categoria aleví i una amb els infantils. Després vaig fitxar pel Cide, de Palma, dues temporades, una com a infantil i la segona ja amb els juvenils. Després dues temporades més amb el filial del Mallorca i enguany ja som al primer equip.

Les temporades que vaig jugar amb l'Escolar hi havia n'Esteva Gomez que jugava de "libero" i crec que té una gran part de culpa que jo hagi pogut triomfar al món del futbol.

*-Quina és la teva situació
en el Mallorca?*

Tenc cinc anys de contracte, comptant aquest. En aquest moment estic jugant, lo que no vol dir que d'aquí a dues o tres setmanes no torni a seure a la banqueta, el món del futbol dóna moltes voltes. Els darrers partits els

he jugat de titular degut al fixatge del quart estranger, encara que també hi ha influït que les actuacions que he tingut a la Copa del Rei han estat bones i el "míster" ha confiat en mi.

-Passar del filial al primer equip, jugar a Tenerife i llançar un penal decisiu, després en el Bernabeu, etc. és la teva consagració com a porter titular? De fet és un bon bot.

-La veritat és que quedés impressionat, passar de jugar a Tercera, amb camps de terra, a jugar la Copa del Rei, amb el Santandreu, el Tenerife, el Reial Madrid. M'impressionà jugar al Santiago Bernabeu, encara que el camp no estigués ple. De moment pareix que les coses me van bé, ara veurem com pren la cosa en el futur.

A Tenerife varem remuntar la eliminatòria. Havíem perdut 1 - 3 i anàrem allà sense esperances de poder remuntar; de fet el "míster" va treure un equip, com aquell que diu, de circumstàncies, donà oportunitats als jugadors joves i als qui no solem jugar a la lliga ens va fer jugar el partit. Vàrem donar la sorpresa, arribàrem als penals, vaig aturar el penúltim i si marcàvem gol ens classificàvem, i la sorpresa va esser que el "míster" me digué que el xutàs, quan habitualment jo no en llanç de penals. Va esser una gran responsabilitat, però vaig tenir la fortuna de ficar gol i ens classificàrem.

Aquesta actuació m'ajudà bastant, però també pens que en aquest partit l'equip va funcionar molt bé.

A Tenerife hi va venir un periodista que a la crònica es passà una mica escrivint que la meva actuació havia estat molt bona.

A rel de tot això em daren l'oportunitat de jugar contra el Madrid. Vaig tenir la fortuna d'aturar un penal a Hierro i vaig agafar molta moral i opcions a seguir jugant.

-Com veus el futur... ?

-En aquest moment la màxima il·lusió és consagrar-me com a titular del Mallorca, després ja veurem. Si ascendim crec que tindrè moltes oportunitats de jugar a Primera Divisió que és el màxim a què aspir. És necessari tenir sort, no tenir lesions i el "míster" ha de confiar en mi. Si tot va bé, i hi ha ofertes es clar que les estudiaré, sempre que sia per millorar. Però ja te dic, la màxima il·lusió és jugar amb el "Mallorqueta".

-Quin ambient se respira en el Mallorca ?

-Molt bo. Als vestuaris, tant jugadors com el "míster", i a pesar dels resultats que de tant en tant van pegant travalades, l'ambient és bo i sà.

Estelea és un bon company i si li he près el lloc és degut a les circumstàncies, al fixatge del quart estranger. Les relacions que mantenim són bones, és un company extraordinari. Té experiència internacional i m'ajuda a rectificar el que veu que faig malament.

-La vida de l'esportista s'aparta de la resteadels mortals. Anam de marxa ?

-Ho he descartat totalment. Quan ets un professional no pots anar-te'n a dormir tard perquè el cos ho nota. Hi ha un metge que diu que les pitjors lesions són les invisibles, el sortir de marxa, l'alcohol, etc. és dolent pel cos i s'acaba pagant.

-A quin porter t'agradaria assemblear-te ?

-Zubizarreta ha estat el mirall des que vaig començar a jugar, aleshores ell encara estava a l'Atlètic de Bilbao. És un porter molt regular, encara que en aquests moments Buyo és el qui està més en forma.

-Quan tu jugues i televisen el partit son molts els qui estan pendents de tu. Te'n dones compte que a Capdepera parlem molt de tu?

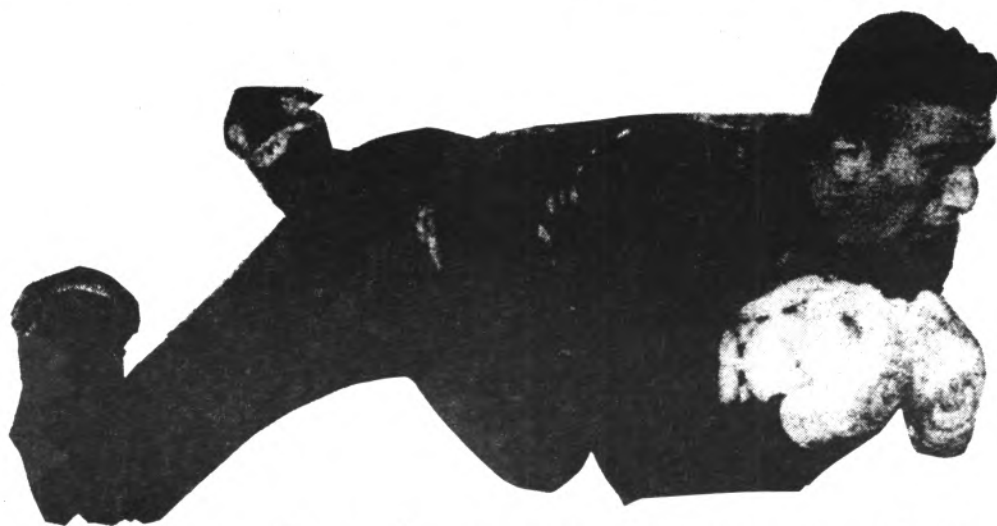
-La veritat és que he d'estar molt agraït a aquesta gent que confia en mi i que, per exemple, quan perdem ve a donar-me ànims. Estic molt agraït a aquesta gent.

A ca nostra m'ajuden molt. Sense esser gaire aficionats al futbol solen venir a veure'm jugar, encara que a ma mare li tenc un poquet prohibit perquè quan ve els resultats no són gaire positius, som un poc maniós amb això. Hem passat de no parlar-ne de futbol a parlar-ne molt. He d'agrair el suport de mon pare i ma mare i també del meu

padrinet i la seva dona que en els meus inicis varen fer molts de viatges a Palma per acompanyar-me a jugar.

Vos contaré una anècdota. El dia del Tenerife un diari parlà "d'un jove porter de Palma", me digueren a veure si ho podia fer rectificar i vaig dir als periodistes que jo era de Capdepera. De fet crec que algú ha telefonat als diaris per dir-lis que Prats és de Capdepera. Hi ha hagut cosa d'això.

Sempre que puc, un pic a la semana normalment, vaig a entrenar als porters de l'Escolar, els benjamins, infantils, cadets, juvenils. Crec que és estimulante per a ells que vagi a donar-lis quatre consells. Hi ha un parell de jugadors que pugen molt bé, si se'ls ajuda poden arribar a destacar.

Aquest mes duim a les nostres pàgines a qui, amb tota seguretat, és l'esportista local amb més projecció, Toni Prats, porter titular del Reial Mallorca.

EN COS DE CAMISA

Si les eleccions, en lloc d'esser amb L, es fessin amb R serien molt més divertides.

Campanya de
Normalització
Lingüística

AGENDA MUSICAL

**CORAL JUVENIL DE JOVENTUTS MUSICALS
DE PALMA I CAPELLA ACADEMICA DE
BARCELONA**

**Organitza Joventuts Musicals de
Capdepera**

***Diumenge, dia 9, a les 18 h. a
l'església de Cala Rajada***

BAJO CERO

***Divendres, dia 14,
a partir de les 24 h. a Almibar de
Copos Sagrades***

QUINTET DE VENT I PIANO

**Organitza la Fundació pública de les
Balears per a la música amb motiu
dels "100 anys de Miró"**

Col·labora l'ajuntament de Capdepera
***Dissabte, dia 15, a les 21 30 h. a
l'església de Cala Rajada***

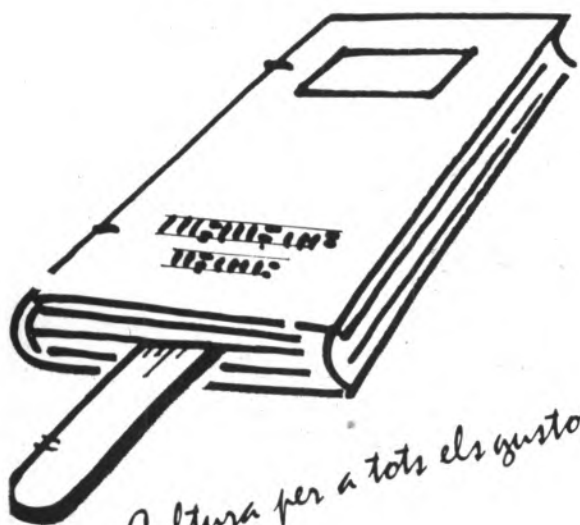
**BANDES DE MUSICA DE POLLENÇA I
CAPDEPERA**

Organitza el CCBMC

***Diumenge, dia 23, a les 19 30 h. al
Teatre Principal de Capdepera***

HACIENDO EL PINO

**Presentació del disc
Data i lloc a determinar**

Fastu un Llibre.

Cap Vermell 12

AGENDA DE LA VILA

NATS:

6 abril, Débora López Garau, d'Esteban i Emma.

7 abril, Jeroni Sureda Rodríguez, de Bartolomé i Maria Isabel.

11 abril, Rafael Martínez Teba, de Rafael i Esperanza.

23 abril, David Servera Cebrián, de Miguel i Begoña.

NOCES

15 abril, José Terrassa Sancho amb Margarita Sureda Gil.

FINATS

9 abril, Catalina Moll Servera 'Fideuera'

12 abril, Catalina Bibiloni Bibiloni

25 abril, Isabel Amorós Bonnin

(?) Manuel García Rumín

EL TEMPS...

EL NOSTRE TEMPS

per Joan Espiritusanto

Ni en ple hivern havíem tingut un mes tan complet i variat de fenòmens metereològics com aquest passat abril, tant és així que per dues ocasions hem siguts citats a la secció El Temps de la televisió catalana TV3.

Les plujes benefactores han donat conhort als nostres camps resecs i als pagesos que ja tenien molt minvades les existències del menjar de bestiar.

Anem a les xifres. El total de la pluja del mes ha arribat als 109,3 l/m², repartit en 13 dies. A la primera decena caigueren 3 l/m², a la segona 9,8 l/m² i, al llarg de la darrera setmana va esser quan ploqué de bon de veres, 96,5 l/m². La màxima precipitació fou dia 29 amb 47 l/m². Completam l'informació dient que hem tingut un dia de calabruix poc considerable i quatre dies de tampestes.

Molts aprofitarem per omplir les cisternes ja que l'abril és el darrer mes en que normalment es pot fer. Recordau que es deu recollir l'aigua en els mesos que duen una "R", els altres mesos l'aigua s'ha de girar cap a defora.

Les temperatures mínimes han oscilat entre els 6° del dia 16 i els 14° del dia 28. Les màximes han sofert moltes variacions, entre els 16° del dia 26 als 30° del dia 3.

Campanya de sensibilització comunitària per a l'eliminació de barreres arquitectòniques.

El passat mes de desembre, es va realitzar a Manacor una activitat prou interessant, on la gent sense problemes de mobilitat va poder experimentar per sí mateixa les dificultats en que es troben les persones amb mobilitat reduïda, com ara els disminuïts físics, vells... L'activitat consistia en fer un recorregut pels carrers i edificis municipals en cadira de rodes, cosa que apart de divertir demostrà als participants les sèries dificultats que tenen els que l'utilitzen normalment com a únic medi de transport.

Les dificultats eren obvies, els carrers i edificis dels nostres pobles estan dissenyats per les persones "normals". Com pot anar una persona en cadira de rodes per exemple, a comprar el menjar de cada dia?.

Només podran sortir aquelles que visquin a una planta baixa, o les que tinguin ascensor adequat o rampa a casa seva. Els altres no ho podran fer, ho deixaran córrer o hi enviaran a una altre persona.

Però els afortunats que hagin pogut sortir, es trobaran després amb molts d'altres impediments al carrer i als edificis. Per exemple les aceres, que solen ser estretes per una cadira de rodes o un cotxet d'infant, o molt altes i sense rampes perquè una persona major les pugui pujar i baixar, les tendes amb portes estretes i escalons, papereres mal situades, senyals de tràfic a les aceres etc...

En conseqüència són persones que no poden gaudir ni dels espais privats ni dels públics com la resta de la gent, i això no per la seva malaltia o situació personal, sinó per la manca d'adaptació de les seves pròpies vivendes i dels espais públics, que sembla ser que no estan pensats per a ells.

Hem de saber que aquestes són situacions insolidàries, poc integradores i que a més a més no respecten la legislació vigent.

Són insolidàries perquè sols ens donam compte de les serioses dificultats quan ens trobam en situacions iguals o parecudes, sense pensar que hi ha persones que quotidianament les viuen.

Són poc integradores perquè no faciliten, o en el pitjor dels casos impedeixen, l'accés als espais públics i privats d'una forma activa i no afavoreixen la incorporació dels disminuïts i els vells a les diverses activitats que es desenvolupen normalment a un municipi (mercat, passejos, festes...)

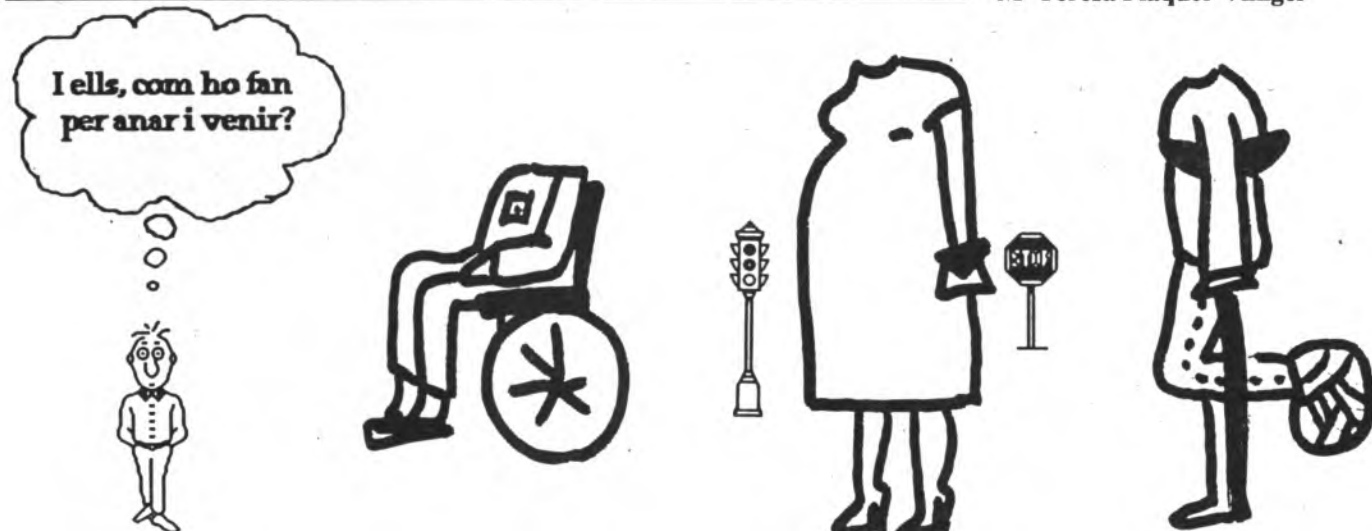
No respecten la legislació vigent, donat que la Llei d'Integració Social dels Minusvàlids (LISMI) estableix que tots els edificis amb accés de públic (bancs, mercats, Administració...) que s'hagin construït des de l'aprovació de la Llei (7 abril 1982) han d'estar adaptats, és a dir, no hi ha d'haver obstacles perquè les persones, independentment de la seva situació física, psíquica o sensorial puguin aprofitar al màxim l'ús de l'edifici.

Davant això sembla que no podem fer res, però no és així. Els serveis socials d'Artà, Capdepera i Sant Llorenç durement a terme conjuntament l'estudi d'eliminació de barreres arquitectòniques. La primera fase de l'estudi consisteix en omplir la fitxa d'observació de les barreres arquitectòniques que hem elaborat a tots els municipis per conèixer exactament quines i on són i més endavant presentar l'informe de les nostres observacions i fer les gestions oportunes amb els Ajuntaments respectius per eliminar-les (àrea d'urbanisme, interior, benestar comunitari).

Per omplir les fitxes comptarem amb l'ajuda voluntària dels alumnes de 3er de BUP i 1er de Batxiller de l'Institut Llorenç Garcias i Font d'Artà, que han volgut col·laborar amb nosaltres. De Capdepera i Cala Rajada han sortit 7 voluntaris, els quals properament començaran la seva tasca. La pretensió de l'estudi, a més d'eliminar físicament les barreres, és sensibilitzar a la població d'aquesta problemàtica, donant a conèixer la situació d'aquestes persones als mitjans de comunicació que tinguem al nostre abast.

Capdepera, 7 de maig de 1993

Mª Teresa Flaquer Villiger

MALLORCA I ELS MALLORQUINS

Per Jordi Caldentey

Amb aquesta secció que encetam avui, l'autor vol divulgar una miscel·lània de comentaris i d'informacions referents a la realitat històrica o actual del poble mallorquí.

L'objectiu és fer arribar als ciutadans de Mallorca una partida d'informacions sobre les nostres arrels i el nostre present, el coneixement de les quals pot esser decisiu en aquests moments en què els mallorquins tenim l'ocasió de recobrar el sentiment de poble.

Ja estam que tan sols la voluntat col·lectiva determinarà, en el seu moment, amb quines altres comunitats formarem nació dins Europa. Els llinatges, l'idioma, la història, la cultura, la religió, l'economia, són conceptes que, tots sols, per si mateixos, no determinen la nació de què forma part una col·lectivitat humana si aquesta no els assumeix ni els transforma en sentiment de germanor i en voluntat de consolidar un cos nacional. Però perquè un poble decideixi lliurement quin sentit ha de donar a les seves característiques, històriques o actuals, que el diferencien d'unes comunitats i l'agermanen a unes altres, abans les ha de conèixer.

I aquestes característiques els mallorquins les tenim. Però mentres romanguin, com ara, estantisses, rànries, reblides de floridura, magatzemades dins arxius històrics, dins enciclopèdies, dins biblioteques, serà com si no hi fossin. Traguem-les a llum, espolem-les i divulguem-les sempre seguit per tota Mallorca, i els mallorquins podrem decidir, lliurement i amb coneixement de causa, quin sentit els volem donar.

Mallorca, avui

Aquest apartat es tractarà de comentaris breus referits a temes que estiguin damunt fulla, actuals i que ens afectin de prop als mallorquins.

Avui cridarem l'atenció sobre una informació que duia un diari de Palma dia 19 de març d'enguany, referida al famós 15% de l'impost sobre la nostra renda que ara el govern de Madrid sembla que vol amollar. Resulta que si aqueix govern deixava de dur-se'n tan sols un 15% de la nostra declaració de renda, l'any passat serien quedades a les Balears

10.413 milions de pessetes. Mentre que els doblers que ens concedí l'estat varen ser tan sols 7.259 milions.

Com veim, quasi tots els doblers que pagam amb impostos se'n van... i no tornen! ¿No comença a ser hora que els mallorquins reforcem i votem partit de ca nostra que estiguin disposats a reclamar allò que per justícia ens pertoca i a defensar amb les dents estretes els nostres interessos?

Poblacions on Mossèn Alcover trobà el llinatge Alomar

Els nostres llinatges

Aquest apartat, referit als nostres llinatges, adesiara sortirà perquè els mallorquins en coneguem el significat original i perquè vegem reflectida la seva extensió damunt el mapa del territori on es parla la nostra llengua. Si cap lector té interès en comprovar aquesta informació, pot consultar el diccionari Alcover-Moll i l'obra *Els llinatges catalans*, d'En Francesc de B. Moll.

ALOMAR (També escrit *Aloma*, *Alumà*, *Aulomar*, *Olomar*, i *Alomart*). Començarem amb aquest llinatge, que Mossèn Alcover va trobar estès per les poblacions que veim en el mapa.

L'origen del mot és germànic. (Alerta a confondre el mot, la paraula, amb les famílies que s'hi anomenen). Ve del nom propi *Aldemar*, que vol dir 'vell famós', i presenta la variant *Oldomar* en antics documents germànics. En els documents primitius de Catalunya, hi surten les formes *Ollomare* (any 894), *Aldemarus* (898), *Oldemar* (1003), *Ollomar* (1015), i *Ellemarus* (1032).

PES CAP QUE CREMA.

La concessió de l'explotació dels bars de les platges, al nostre terme municipal, ha estat molt polèmica i comentada

I amb raó. Hi ha hagut un canvi radical. Fins ara l'Associació de veïns "ES Faralló", Son Moll i Canyamell fruïen d'un estatus especial - diríem que únic a les illes - que el donava l'explotació, conservació i neteja, anualment, no per una xifra concreta sinó per un percentatge damunt els beneficis. Així les associacions primer cobrien les seves despeses corrents (inversions en material, proveïdors, personal...) i dels beneficis nets se'n quedaven un 5%, un altre 55% anava a les arques municipals i el 40% restant s'invertia puntualment de comú acord.

Després d'una etapa de discrepàncies puntuals entre ambdues institucions les relacions es trencaren quan l'Ajuntament declarà que convocaria un concurs públic per l'adjudicació de l'explotació de les platges - cosa habitual a altres municipis turístics, la polèmica en la concessió també-

Tot d'una l'associació qualificà de desmesurades les pretensions econòmiques de l'equip de govern.

Es fa el concurs i guanya la plica de Maria Siquier, que damunt el paper sembla la millor oferta econòmica. Però mentrestant hi ha hagut un rosari de rumors, desqualificacions, acusacions i insinuacions que han escalfat l'ambient. El ball de xifres entre el sr. Batle i l'associació, sobre les aportacions dels darrers anys, mostren diferències abismals.

Políticament el batle comptà amb el suport del seu grup (PSOE) i C.B., declarant que havia rebut moltes pressions i la decisió havia estat molt complicada., i l'oposició li vengué especialment de UCAP que feu seves les tesis de l'associació. Joan Pascual recordava que els beneficis del Faralló repercutien directament en el poble i els d'una empresa privada no i que el batle tenia poderoses raons per canviar el sistema que segons ell funcionava, malgrat necessitat una reforma.

Però a la comissió de govern municipal no hi havia unanimitat, PSM I EU es decantaven per la proposta de Faralló, això sí recolçant al batle en la seva decisió. Aquestes ambigües posicions - les altres estan molt definides - estan justificades en aquestes cartes enviades pels dos grups d'isclos i que vos reproduïm:

Redacció.

1.- Carta del PSM de Capdepera.

CARTA OBERTA AL SR. BATLE EN EL PERÍODE DE REFLEXIÓ ABANS DE LA CONCESSIÓ DE LA GESTIÓ DE LES PLATGES DEL TERME MUNICIPAL.

Sr. Batle.

Al marge de les converses mantingudes amb vostè li faig arribar aquesta carta per deixar constància del nostre parer abans que decideixi en tan delicada qüestió.

Presentades les pliques i a la vista dels informes tècnics pareix que la decisió a prendre es centra en tres de les cinc pliques que han concursat: la de l'Associació de Veïns "Es Faralló", la del senyor Gabriel Soler i la de la sra. Maria Siquier.

Les circumstàncies que decidiren a aquest govern a elaborar un nou plec de condicions foren la falta d'enteniment i el retard en els lliuraments dels diners per part de la AA.VV. "Es Faralló", anterior concessionària de les platges, alhora que un convenciment en la possibilitat de millorar la gestió i la repercussió d'aquesta en els ingressos municipals en uns moments de greu falta de recursos.

La nova redacció de les condicions i l'assentiment dels qui han presentat plica, en la forma i quantitat de fer efectius els ingressos, serviran per millor programar l'ús dels nostres recursos econòmics i eliminar la possibilitat de repetir malentesos que hagin pogut sorgir amb anterioritat.

El nostre grup mai no ha deixat de valorar l'esperit que guia a una associació de veïns i considera que fora del seu maneig intern tant l'Ajuntament com la mateixa societat gabellina (i col·lectiu de treballadors) es poden veure

beneficiats per confiar-li novament la gestió i custòdia de tan preciats recursos de la nostra indústria turística.

Desitjariem que a l'hora de prendre la seva decisió sàpiga valorar no sols l'aspecte quantitatiu de les ofertes, si no el caire no lucratiu i el benefici social d'un col·lectiu com "Es Faralló".

Capdepera, a 19 d'Abril de 1993

Bartomeu Garau Esteva

2.- Carta d'Esquerra Unida de Capdepera.

REFERENT A LA CONCESSIÓ DELS BARS DE LES PLATGES.

Si bé des de sempre hem considerat que no és propi d'una Associació de Veïnats, el gestionar i administrar cap tipus de negocis, després d'haver estudiat totes les propostes de les empreses participants, pensam que és l'Associació de Veïns d'Es Faralló, la que més avantatges pot aportar a tothom. I ho pensam perquè:

El fet de concursar a una subhasta pública, dissipa qualsevol utilització política. Es mantenen els llocs de treball per la gent del municipi. I el que el diferencia de les altres propostes, és que els beneficis que s'obtinguin dels bars, previ control dels "veïnats", revertiran directament al poble de Capdepera.

La política ens dona aquestes situacions on partits que teòricament defensen el lliure mercat demanen el manteniment d'estatus especial (d'un cert monopoli) i, curiosament, el partit socialista es posa de banda del lliure mercat purament capitalista. I és que el món dona voltes, i les ideologies ja no són les que eren.

BÀTEC.

El president González ha ensatat una nova cursa electoral que culminarà a primers de Juny, avançant la convocatòria a "Elecciones Generales".

El dia 6 de Juny tots els ciutadans estam convidats a anar a votar als qui seran els representants de les Balears al Congrés i senat de Madrid. S'ha de complir amb el ritual democràtic. D'aquí enllà tots els candidats ens demanaran el vot de totes les formes possibles. Les maquinàries electorals, especialment del partits més grossos i econòmicament poderosos, ens "maxacaran" una i altra vegada per fer-nos creure que ells són els que ho tenen tot clar, ho faran tot bé, i els altres van errats i no solucionaran res.

A priori el panorama electoral és interessant, equilibrat imés incert que mai. Es parla d'una situació "a l'italiana", es a dir: cap força obtindrà una majoria suficient per governar en solitari, hi haurà pactes entre varis partits, governs inestables... una cosa mai vista per aquestes contrades. Però com el poble és sobirà, decideix al darrer moment i les campanyes publicitàries poden fer miracles no vos asusteu del que pugui succeir. La campanya ara en marxa és de pinyol vermell. Lluny de divergències programàtiques (Europa marca moltes pautes econòmiques i socials) el dol s'està centrant en desqualificacions personal i en veure qui treu més pedaços bruts a l'oponent.

Els socialistes surten desgastats pels 10 anys de govern i les esquixades dels casos de corrupció; els conservadors - que veuen més aprop que mai la Moncloa- prometen tant que comencen a dubtar si faran el que diuen; els comunisten no acaben les guerres internes i el seu missatge sona a massa "moralina"; els nacionalistes històrics (PNB i CiU) tenen un electorat fidel, però això els limita a uns resultats estables; els altres partits menors a Balears (Els verds, UM, PSM, ERC i els extremistes de dreta i esquerra) con sempre, just aspiren arribar a tenir al manco un acta de diputat o senador.

Ara, benvolgut lector/a i elector/a seràs subjecte de tota casta d'atencions: t'enviaran cartes molt educades, es faran fotos perquè els coneguis millor, imprimiran fulletons, programes, octavilles, gravaran vídeo-clips, anuncis, cançons... i un llarg etc. Tot seran auguris d'un futur millor, si els votes a ells és clar, promeses d'honorabilitat, honradessa i eficàcia: tot el que el país necessita.

I enmig de tot el paperum, imatges i missatges, nosaltres haurem de triar - si és que no tenim decidit el vot encara- el qui més ens agradi, amb la certesa que sigui el qui sigui haurem encertat. I si ens equivocam i el qui hem triat no resulta com pensaven no és irreversible... d'aquí a quatre anys

podem canviar d'opinió. Això són aventatges de viure en democràcia.

Però això no vol dir que haguem de votar al "tum-tum". No vos deixeu enlluernar per la primera imatge, pel qui posi més cartells, per les falses promeses, per la demagògia o els salvadors. Destriar de l'allau de propaganda la coherència, l'honestitat o l'eficàcia no és tan fàcil. Però ningú ho pot fer per vosaltres.

Dia 6 de Juny anau a votar, malgrat sigui blanc o negre.

Tres i no rés.

VIDA "LIGHT".

S'ha dit que la societat del moment actual és una societat "light", que equival a dir lleugera, poc densa, buida, descafeïnada, sense gruix. Així s'ha inventat la coca-cola "light", sense cafeïna, o les cigarretes "light" baixos en nicotina, o el cafè descafeïnat. Aquests exemples són la mostra d'altres tants que passen dins la vida real. Molta gent viu una vida "light", és a dir, sense comprometre's massa, de manera superficial, amb un cert conformisme sovint tenyit de passotisme.

Frases com aquestes: "visquem el present: és l'únic que tenim", "Tant guanyat tant gastat", "No me vull ficar en res", són la mostra del poc gruix en que es viu. Aquesta superficialitat que amb freqüència desemboca en una buidor existencial, acaba moltes vegades en una depressió. Aleshores res no té importància, ni sentit, ni perspectiva. S'ha tocat fons, s'ha arribat al cul del sac.

Tenc l'impressió que la comunitat humana que formam els qui vivim a Mallorca, està fregant aquests límits. Manquen motius per creure (en el sentit més ample de la paraula). raons per esperar, il·lusió per estimar... Així la vida a més de "light" es va tornant monòtona, avorrida, sense sentit.

Des del meu punt de vista, aquesta situació té poques sortides. Aquestes han de venir pels camins del compromís, de la transcendència, dels valors humans, de la cultura.

No m'importa que el compromís sigui a nivell polític, social o religiós, lo important és que la persona assumisqui un compromís, una responsabilitat.

No tenc un interès especial en que l'home cregui en el cel o en l'infern, lo important és que la persona accepti que hi ha un món que trascendeix, que no tot es pot demostrar, que hi ha fet que escapen de l'experiència humana; que a la vida no tot és matemàtic o científic, sinó que en el nostre món també hi té lloc la poesia i la tendresa, les llàgrimes i la música, la fe i la gratuïtat...

Només des d'aquesta perspectiva, la vida dels homes dels anys 90 recobrarà el sentit, tindrà un pes específic i deixarà d'ésser "light" per recobrar el gruix que el Creador li assignà al principi.

Andreu Genovart.

Viatge d'estudis'93.

C.P. S'Auba.

Des del dia 1 al dia 7 d'abril els cursos de 7è i 8è d'E.G.B. del C.P. S'Auba de Cala Rajada, acompanyats per na Maria Orpí, n'Isidre Boné, en Daniel Bosch i una servidora, realitzarem "el molt esperat" viatge d'estudis corresponent al curs 92-93.

Estiguérem allotjats a Vielha i a Andorra i des d'aquests indrets visitarem altres llocs d'interés cultural com Baqueira-Beret, el Parc Nacional d'Aigües Tortes, Boí, Taüll, part de França i Barcelona.

Creim que ha estat una experiència molt positiva per l'alumnat i tots hem tingut l'oportunitat de conèixer paisatges força diferents i, sobre tot, familiaritzar-nos una mica amb la neu, que ens ha acompanyat quasi tot el temps. Tant alumnes com professors ho hem passat molt bé tirant-nos en trineu, patinant (i caiguent alguns !) sobre gel, pujant a les atraccions del Tibidabo, i xerrant, xerrant, contant acudits...

Comentant, ja tornats a classe , amb els alumnes el que els havia agradat més i el que menys d'aquest temps d'esplai, pensam que la frase que reflecteix millor l'opinió dels nins - que sempre és

clara i directa - és la següent pregunta (feta per una alumna de 7è): Podríem fer un altre viatge d'Estudis abans d'acabar l'EGB ?

Antònia Tur.

C.P.S'Alzinar.

Dia 27 de març a les 4:45 vàrem agafar l'autocar cap a Palma i vàrem arribar a les 6:15 a l'aeroport, vàrem agafar l'avió cap a Barcelona, a Barcelona seguirem amb autobús cap Andorra i ens aturàrem al Punt de trobada, que eren uns grans magatzems. Després vàrem partir cap Andorra a dinar i després vàrem passetjar per un carrer on hi havia tota mena de tendes. Llavors vàrem agafar l'autocar cap l'hotel Barbot i ens instal·làrem.

Dia 29 partírem cap a les pistes. A mitjà camí vàrem aturar a cercar les botes i els esquís. Una vegada a les pistes, els monitors ens esperaven i ens vàren fer dues hores de classes. El primer dia tothom queia en terra, el segon dia teníem més pràctica i així progressivament.

Dimecres 31 només vàrem esquiar fins a les 16:00 hores perquè el capvespres ens anàren de compres a Andorra, concretament a Andorra-2000 on tothom va fer moltes compres. El vespre tornàrem ca a l'hotel a sopar i a fer un poc de trui.

Dijous dia 1 va esser un dia normal com els altres dies, vàrem esquiar, vàrem dinar al restaurant de les pistes on anàvem esquiant. El capvespre vàrem

anar a una pista que es diu Sa Coma , de 2km que estava a una altura de 3.000 metres i a 7 graus sota zero on tot el dia feia neu. El vespre després de sopar, vàrem fer una festa dins l'hotel. Divendres dia 2, fèrem més o manco el mateix i el vespre, en haver sopat, va venir un monitor que nomia Toni i ens va donar un diploma a cada un.

Dissabte dia 3, a les 9:00 vàrem agafar l'autocar cap a Barcelona i ens aturàrem una altra vegada al punt de trobada. Passetjàrem, dinàrem i quan vàrem arribar a Barcelona vàrem anar a la vila Olímpica i el vespre vàrem anar a sopar per dins Barna i després cap al port ! Ens vàrem despedir del xofer, a les 23.00 embarcàrem cap a Palma on arribàrem a les 9:00. Ens vàrem despedir dels Poblers i agafàrem l'autocar cap a Capdepera on arribàrem a les 10:20.

alumnes de 8è d'EGB

Judo.

Miquel Sancho nou cinturó negre. Cati Sureda supera la fase de competició 2on dan.

El passat dia 17, una vegada més, el judo balear va tenir una important jornada, en aquesta ocasió la de l'examen pràctic i tècnic per aspirants a cinturó negre 1er, 2on i 3er dan.

Nombrosos esportistes de tots els clubs de les nostres illes es concentraren, el dematí, a les instal·lacions del Poliesportiu de Calvià per superar, o bé per sumar punts, la fase pràctica, és a dir, la competició. El nostre representant masculí Jaume Servera que es presentava per les lligues de 1er dan només pogué guanyar un combat, i el guanyà d'ippon de *o soto gari*; mentrestant la representant femenina Cati Sureda, que es presentava per les lligues de 2on dan aconseguí guanyar tots els combats amb la màxima puntuació, excepte un que guanyà per la mínima. Cati superà sense problemes aquesta prova, ara té prou temps per preparar la part tècnica, ja que fins al desembre no compleix el temps mínim d'estada al seu grau.

El mateix dia, però al capvespre, a les instal·lacions del Poliesportiu Prínceps d'Espanya de Palma, es dugué a terme l'examen tècnic. El candidat per 1er dan Miquel Sancho Rodrigo, un jove de 19 anys, estudiant que practica aquest esport, duu entrenant al club Resnshinkan des del 14, superà sense problemes la convocatòria. Ara ja és conscient de la responsabilitat que significa dur una graduació d'aquestes característiques, malgrat tot està disposat a superar-se i fer-ho millor dia a dia.

Vidal.

Surf.

La modalitat de surf i body tingué el Primer Camionat de Balears a Cala Agulla. Les proves es dugueren a terme el dissabte dia 10 d'abril per manca d'ones els altres dies prevists (8, 9, 10 i 11 d'abril). Un grapat de joves participaren i seguiren la prova des de la platja.

Organitzat per la Federació d'aquesta modalitat de surf, comptà amb la col·laboració de diverses firmes comercials i de l'Ajuntament de Capdepera.

Bàsquet

L'equip de bàsquet del Cap de Llevant superà el darrer partit de la lliga d'ascens davant l'Imprenta Bahía de Palma, amb un tanteig favorable de 77-63.

El partit, jugat a les "instal·lacions esportives" de S'Auba Vell, va tenir dues parts molt diferenciades. La primera part, molt igualada, fou jugada a un ritme baix, cosa que aprofità l'equip visitant, el qual va anar al davant en el marcador, però sempre molt igualats. La segona, amb un ritme més dinàmic, fou més entretinguda, oferint al públic jugades força vistoses. El Cap de Llevant s'imposà contundentment gràcies a un parcial favorable espectacular.

L'arbitratge va ésser molt correcte.

Amb aquest resultat, l'equip local passa a ocupar el tercer lloc de l'esmentada lliga d'ascens i podrà accedir a la fase de promoció, on s'haurà d'enfrontar a un dels darrers classificats del Grup A.

CAMPANYA per l'ADQUISICIÓ de GABELLÍ PETIT per part del GOVERN BALEAR.

La possessió de Gabellí Petit està situada al peu de les muntanyes de la Serra de Tramuntana, a la confluència de les valls de Sant Miquel i de fangar, travessades pel camí que antigament unia Campanet amb Pollença, devora l'església de Sant Miquel, que data del segle XIV, i les coves de Campanet. És un paratge molt hermós que encara es troba en un magnífic estat de conservació. La possessió presenta tot un conjunt d'elements de notable interès: un gran bosc d'alzines, les fonts Ufanes - un espectacular i bellíssim fenomen hidrogeològic: grans corrents d'aigua subterrània que surten a la superfície després d'un període intens de plugudes -, el talaiot prehistòric anomenat "Es Claper des Doblers", diverses mostres de la cultura i l'economia agràries tradicionals (sitges, forn de calç, sestadors, barraques...)

Es pretén que aquest notable patrimoni natural, de tots els mallorquins, es conservi i pugui ésser visitat i usat com fins ara.

L'INCINERADORA DE SON REUS.

Greenpeace, GOB i la Federació d'Associacions de Veïns de Palma han presentat al·legacions a l'Estudi d'Impacte Ambiental de l'incineradora de residus Sòlids Urbans de son Reus (Palma).

Les al·legacions fan referència a :

- * La manca d'estudis d'abocador de cendres que se pretén ubicar a Petra.

el planeta verd.

- * L'exclusió de l'alternativa de separació de materials reciclables per a la seva posterior reutilització.

- * La incineradora de son Reus cremarà Residus Urbans i també olis industrials i fangs de les depuradores.

- * La incineradora bloquejarà qualsevol iniciativa de recollida selectiva i el desenvolupament de sistemes de producció neta a les empreses.

- * El CIM i el Govern Balear no ha consultat a la població sobre les diferents alternatives.

- * La incineració produeix dioxines, les substàncies més tòxiques que es coneixen.

Els al·legants conclouen:

1. IMPACTE SOBRE LA SALUT PÚBLICA. Emissió de dioxines i altres substàncies residuals i cendres.

2. IMPACTE SOBRE EL MEDI AMBIENT, emissions atmosfèriques, aigües residuals i cendres.

3. DESPILFARRAMENT DE RECURSOS. Destrucció de materials que podrien poder ésser reutilitzables si se realitzàs una separació d'origen.

La separació d'origen és l'alternativa més ecològica i econòmica. La incineració i la separació dels residus són dos sistemes incompatibles. Mentre que els materials són "bens" en la separació d'origen, pel contrari, en l'incineració aquests mateixos materials són el "combustible" en la incineració.

UNES DADES:

- Incinerar 400.000 tones anuals suposa emetre 400 tones de gasos tòxics.

- Les cendres suposen un 20-25% dels residus que es volen eliminar.

- S'ha adjudicat per més de 10.000 milions, un projecte valorat inicialment per 6.000 milions.

- Material fàcilment reciclable: paper, metalls (ferro, coure, alumini...), vidre, plàstics i matèria orgànica.

DE QUÈ ANAM ?

Moltes reivindicacions i lluites ecologistes són (i seran) utilitzades i manipulades pels partits polítics.

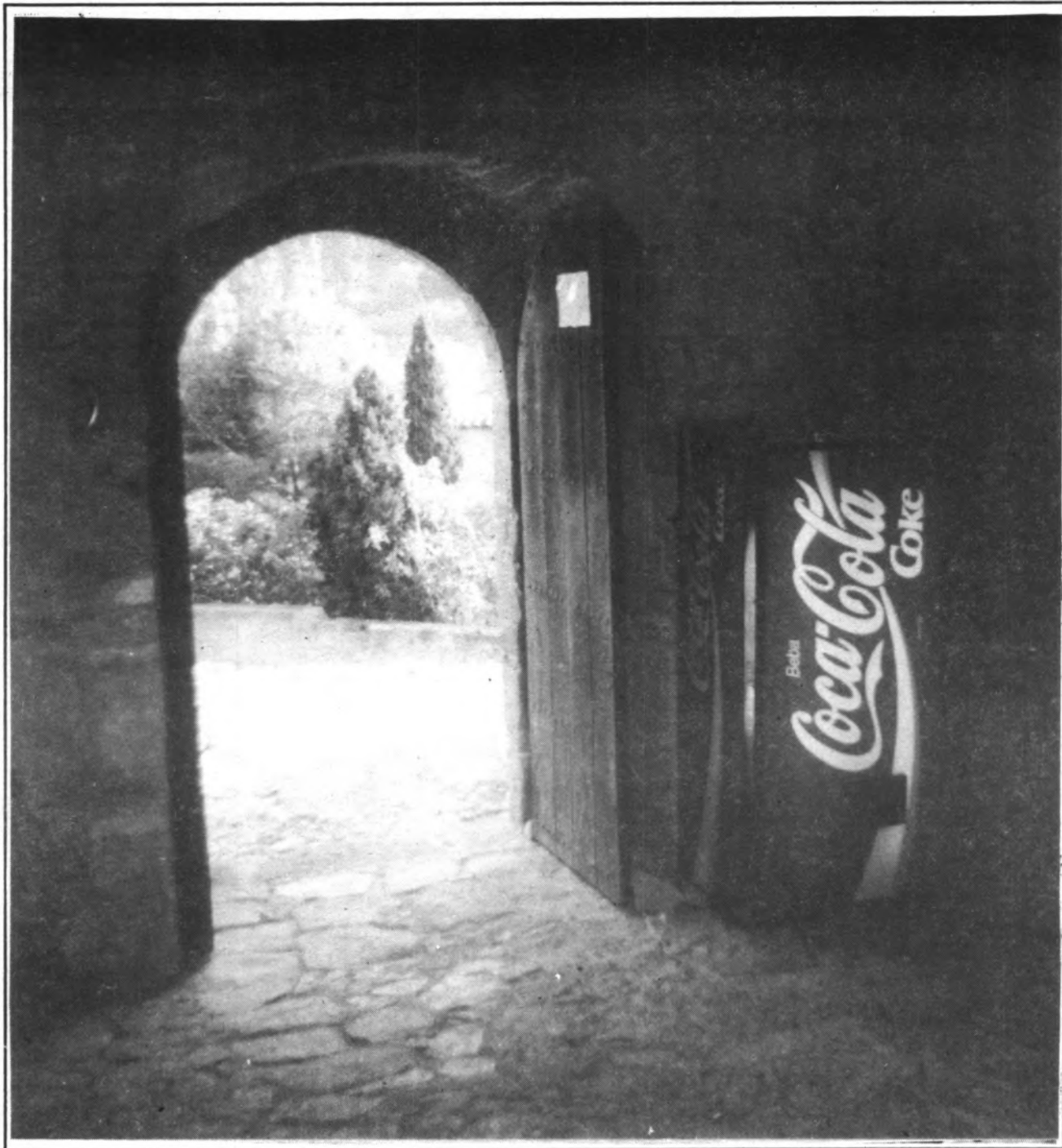
El passat moviment contra la reforma de la LEN aglutinà moltes entitats ciutadanes, col·lectius i ciutadans i personalitats a títol individual...i també a partits polítics. Un d'aquests fou el PSIB-PSOE, que no dubtà en intentar capitalitzar el moviment ciutadà d'oposició a la voluntat del Govern Balear. Idò, ara, aquest partit ha mostrat un increïble cinisme; ¿Com pot qualificar-se sinó, el fet d'intentar requalificar la zona de la serra de Na Burguesa (Calvià) per urbanitzar-la ? ¿Quina credibilitat li quedarà a un partit que critica el Govern Balear -P.P.- per modificar la llei d'Espais Naturals, i després fa joc a l'especulació urbanística a un municipi sobre-saturat ?

El que dèiem fa uns mesos... a la nostra comunitat autònoma els doblers encara té més valor que l'interès general, i com és el cas de Calvià, que les pròpies conviccions (si es que abans els dirigents del PSOE eren sincers) vers la natura. Amb una paraula...De què anam?

Paco Galián

IMATGES DEL NOSTRE PATRIMONI

El curiós artilugi instal·lat a l'entrada del Castell data del segle XVII. Pareix ésser, que quan la gent tornava de treballar del camp, bruta, polsosa i amb la gola seca, lo primer que feia, en arribar, era beure aigua fresca proporcionada per l'artefacte. Sabem que l'inventor i constructor de l'enginy fou un artesà de Dènia; però el que no hem pogut esbrinar és com arribà a Capdepera.

Els responsables de la restauració i manteniment del Castell, seguint les aportacions més avançades en antropologia etnològica, han fet adobar l'aparell, l'han adequat als temps moderns i, l'han instal·lat allà on estava antigament per a complir el mateix propòsit.